

Tőkésné Németh Gabriella

1958 – 2005

*Töretlen hit és bizalom
volt útitársa
a hosszú szenvedéssel
kikövezett úton.*

Gabi 1958-ban bányászcsaládban született Várpalotán, ahol az iskoláit is végezte, majd 1977-ben kezdett dolgozni adminisztratív állásban, az Inotai Hőerőműben.

1979-ben kötöttek házasságot Tőkés Lászlóval és Székesfehérvárra költözött. Itt született meg három gyermekük (Laci, Dániel és Dorina).

Felnőttkori megtérésüket szellemi, lelki útkeresésüknek köszönheték, melyhez inspirációt adott a megismert Bokor nagyközösség tagjainak áldozatos, Istenbe gyökerező és összetartó élete. Először a Vízivárosi Plébánia életébe kapcsolódtak be.

Férjével együtt a '90-es évek első éveiben csatlakoztak a székesfehérvári Keres közösséghez, melyet Garay András vezetett és a Miklós, Tanos, Bata, Garay házaspárokból és Lelovics Laciból állt. Felnőttkorban megtérők voltak annak előnyeivel és hátrányaival egyaránt. Gabi lelkesen csatlakozott az alapvetően keresztény nagycsaládos mozgalomhoz, mivel maga is három gyermek édesanyja volt már ekkor. Ez meghatározó volt életére, mivel mindent nagyon komolyan és lelkiismeretesen csinált.

Nagy érdeklődéssel vett részt az először Bábolnán, majd Óbudaváron és más helyeken megtartott lelkigyakorlatokon. Jó háziasszonyi képességeit mindenki számára szeretettel kamatoztatta. A Bokor és a Keres közösség lelki és szellemi nyitottsága találkozott a kereső, de ugyanakkor a megtalált értékekben elmélyülő személyiségével.

A teljes családdal vett részt több Bokor nagytáborban.

Szociális érzékenysége révén több karitászcsoporthoz is bekapcsolódott mind a gyűjtő, mind az elosztói oldalon.

A GYED leteltével egyre komolyabban foglalkoztatta a „hogyan tovább” kérdése. Végül megszületett benne az elhatározás, hogy a keresztény tanítói pályára lép. Sikeres felvételi után a „Zsámbéki Tanítóképzőt” végezte el – levelezői szakon – mindvégig kiváló eredménnyel.

A sors azonban nem volt kegyes hozzá, mert bár hamar álláshoz jutott a Székesfehérvári Szent Imre Katolikus Általános Iskolában, a tanítói közösség nem fogadta el újítói elképzeléseit.

A kisiskolásai rajongásig szerették kezdeményező, kedves tanítási módszereit, ahol a személyesség és az oldottság meghatározóbb volt a poroszos számkérő, állandóan teljesítményt követelő pedagógiai módszerekkel szemben.

Egyre inkább kiközösítettnek érezte magát, ami végül egy gyógyíthatatlan betegségbe torkollott. Vele együtt ez már a harmadik generáció, mely érintett.

A betegség ellenére bizalma és Istenben való hite nem ingott meg, sőt hite egyre inkább elmélyült. Családja, barátai és a közössége kísérte el ezen a hosszú és szenvedéssel teli úton, melyet mindvégig emberi méltósággal, töretlen hittel és bizalommal járt.

Még utolsó óráiban a szentáldozás kegyelmét kérte és kapta meg. 47 éves korában lépett át az örök hazába.

A család és közösség a mai napig összetartó módon van jelen egymás életében, és ápolja Gabi rövid életének emlékét. A székesfehérvári temetőben nyugszik.

Tőkés László - Garay András